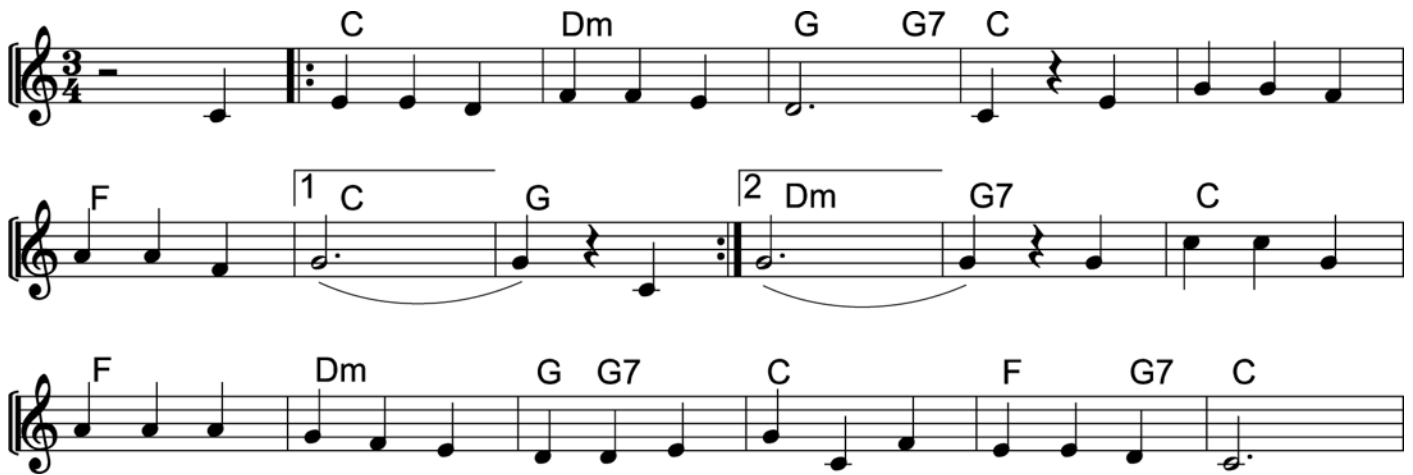

Blandt mesterens frodige ranker

Blandt mesterens frodige ranker
vi slider, til druen er sød,
mens andre i kornmarken sanker
det nærende, daglige brød.
De sidste, de første,
de mindste, de største
til fyraften får deres løn.

Med perlende sved over panden
vi strider mod hede og brand.
Vi skuler små-skævt til hinanden,
især til den ledigste mand.
De sidste, de første,
de mindste, de største
til fyraften får deres løn.

Med brankede, barkedede næver
vi sydende slæber os hjem.
Vi gjorde vor gerning - og kræver:
belønningens mammon skal frem!
De sidste, de første,
de mindste, de største
til fyraften får deres løn.

Vi indgik en pagt med vor mester:
for arbejde mættes vor sult.
Skønt dagligt vi marken forpester,
vort fad og vort bæger er fuldt.
De sidste, de første,
de mindste, de største
til fyraften får deres løn.

Leif Damsgaard Jensen
7/1-1997 - Matt. 20,1-16
(Tekst og melodi)